

SZILÁGY-SOMLYÓ.

TÁRSADALMI HETILAP

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI EGYLET KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
NAGY LÁSZLÓ.

SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón az ev. ref. papi háznál,
hová az előfizetések és a kéziratok küldendők.
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

Lapunk ezen számával megkezdí fennállásának harmadik évi folyamát. Aggódva vetettük kezeinket a munkára, és ime, aggodalmunkat elenyésztette a nagy közönség tömeges pártolása.

És mi ezen pártolást azzal véltük leghelyesebben mindinkább kiérdemelni, hogy szorosán ragaszkodjunk kitűzött irányunkhoz.

Nem huzcoltuk meg senkinek nevét a személyeskedés sarába, nem emelkedtünk országos szempontok magaslatára, de annál inkább igyekeztünk önzetlenül szolgálni városunk, vidékünk és megyénk közügyeit.

Még „Tárczánk”-ban is a honi termékek adtunk elsőiséget, hogy szerény vidéki lapunk legyen meleg ágya megyénk irodalmilag, habár részben kezdő, de tehetséges fiainak. S ha általában jeles költemények és beszélyek között akadt is a szigorú mértéken alul egy-kettő, megnyugtatót azon gondolat, hogy az általános becsű munkák közlésére vannak országos hírű lapjaink s mi nem akartuk a sasok mellett az ökörszem szerepét játszani.

Szerkesztői irányunk és eljárásunk marad jóvőre is, a mi volt.

A legéberebb figyelemmel fogjuk kísérni a város, vidék és megye közérdekét. *Tárczánkat igyekezni fogunk változtatossá és vonzórá tenni.*

Csarnokunkat Tapodi Tamás jövőben is fogja benépesíteni, — P. Szathmáry Károly „*Emlékeim*” pedig most már a megye határán tulszárnyalván, mind *általánosabb érdekű kezd lenni.*

Mindezeknél fogva reméljük, hogy önzetlen törekvésünk a közönség pártfogását továbbra is megnyeri.

TARCZA.

Dalaimból.

I.

Tele-tele van a szívem;
Szerellemmel, kéjjel!
Mint ragyogó csillagokkal,
Csendes nyári éjjel.

Minden perczen több az öröm,
Kevesebb a bánat,
A mióta megcsókoltam:
Piczi piros szádát!

II.

Elég egy eltővedt mosoly,
Soknak a kedves ajakán:
Hogy szőjje tündér álmait,
Tovább a várva várt magány.

Elég egy piczike virág,
Melyet két kis láb tapodott;
Vagy molyet, nevetve játszva:
Maga a kedves átadott . . .

Én elhiszem, hogy ezek is,
Mind egytől-egyig boldogok,
De én e boldogság felett,
Ma már csak nevetni tudok!

Nekem nem ábránd, való kell:
Ölelő gömbölyű karok!
Szenvedélyes lángoló szív,
S ajk, a melyet ajakam szív.
Én -- üdvözülni akarok!

III.

Éltemnek édes, bűvös álma,
Szívem tán enyhülést találta,
Ha csak egy perczeze válóvá válna:

ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Évnegyedre 1 frt.

Községi-és körjegyzőknek, ugy-szintén tanítóknak, valamint 3-ad es 4-ed osztályu egyházban szolgáló papoknak egész évre 3 frt.

Előfizethetni — legcélszerűbben postai utalvány lapon — Nagy László szerkesztő-kiadónál.

Sz.-Somlyó, 1884. december 25-én.

A szerkesztő-kiadó.

U j é v.

Mottó: Isten nevében kezdem el,
Ő segítjen kegyelmével.
Ha ő segít: mi sem nehéz;
Ha ő elhagy: erőnk elvész

(i.) Megint lejárt az óra. Megint mult lett a jelen. És mi itt állunk mult és jelen mesgyéjén. Ezen nap a visszaemlékezés és jövőbetekintés napja. Szeretnők még a multat nem veszteni el szemünk elől, és szeretnénk betekinteni a jövő titkos homályába — felemelvén annak fátyolát. Ám az idő nem vár s az időben élő ember, ha egy helyt áll — elmarad. Még a visszatekintés pihenő óráját is a jövő előkészítésére kell fordítanunk.

Tekintsünk hát vissza a multba s merit-sünk üdvös tanulságot a jövőre!

Pap: szeretet lakozott-é szívedben, midőn hirdetted a szeretet vallását?

Bíró: mikor megilted birói székedet, a törvény és tiszta lelkiismeret nyomta-é le az ítélet mérlegét?

A mit egy röpke éj adott!
Eltűnt a köztünk lévő távol,
Mint egy ködszötte sűrű fátyol,
Melyet a hő nap athatott!

Vigan, kart karba öltve bolygtunk,
S újra oda vezetett utunk,
Oda, hol oly boldogok voltunk,
Mig szerelmünkről kedvesem —
Midőn intett a magányos óra,
Nézve a csillámló folyóra,
Suttogtunk halkán, csöndesen.

Oh szép az erdő ébredése,
Midőn madárkák csicsérgése,
Annyi parányi szív verése:
Üdvözli a kelő napot!
De szebb a szerelem világa,
Ha ennek százazer virága:
Szabadon áraszt illatot!

Ilyenkor néma az ész hangja,
Csupán a szív bongó harangja,
Zajong, miként a bérez patakja
Szokott, ha új hónapba ér,
Fellelve szíve boldogságát,
A partnak kék szemű virágát,
Mely nélkül élte — mit sem ér!

Végh Mihály.

Uj évi meglepetések.

— Egy garçon elbeszélése után. —

Hamvai Sándortól.

Boldog uj évet kíván

Krumpli Mihály,
a házmester.

Ez volt a legelső példány, s a mint a zivatáros Sylveszter éj után felnyitottam szememet, először is reá esett tekintetem. Ott feketéllett az éjjeli asztalon

Kormányzó: a rend, béke s a nép teljes nyugalmanak megóvására forgattad-e a kormánybotot?

Iparos: a jó anyag feldolgozásával, jó munkával akartad-e biztosítani hiteledet?

Földész: beszéltél-e a földdel, hogy az megtanítson tégedet?

És ti, ugynevezett nemzet napszámossai, néptanítók: leereszkedtetek-e a kicsinyek szellem-életéhez, kedélyvilágához, hogy lassankint felemeljétek a föld porából az alant járó szellemet s irányítsátok a tökély magas-lata felé?

És mi mindnyájan, tekintet nélkül rang, állás, munkakörre: megtartottuk-e a parancsolatot, — „ne nézze kiki a maga hasznát, hanem nézze a másokét is!”

Boldogok a kik e napon felfogják a multba tekintés szükségességét, boldogabbak, kik állásuk szerint a fennebbi kérdésekre igennel felelhetnek, legboldogabbak, a kik érzik magukban a jellem ama megszilárdítását, mely biztosítékul szolgál arra nézve, hogy reájok nézve az igaz utról letérve más irányt venni erkölcsi lehetetlenség!

Ime a kettős látás! A visszatekintő arez a multnak tükrében meglátja a jövőnek képét. Ámde a kép elővarázsolódik azokra nézve is, a kik a fennebbi kérdésekre „nem”-el kénytelenek felelni. És e kép bizony nem megnyugtató. Megdöbbenve kell szemlélni, hogy a természet törvénye itt is örök és változhatatlan. A lejtőnek indult kö határozott gyorsasággal siet a mélybe s ha fenn nem tartja valamely hatalom, a völgy ölén elterülő mocsárba sülyed. A hivatásának meg nem felelő ember is egy darabig még a felszínen marad, de észrevétlenül és pe-

szembe ötlő helyen oda támasztva, hogy a kellemes hirt leolvashassam róla: egy évvel közelebb vagyunk a — pokolhoz!

Tessék elhíni, nem a legmulatságosabb gondolat az, ha az ember egy lépesóval lejjebb hágott a sirgódör felé, mikor — én istenem! — ide fent olyan kellemes az élet! S épen most, mikor — a mint a klubban hallottam — a Milaresnek egy fél krajczárral lejjebb menend az ára; fával egész télire el vagyok látva; a farsangon pedig legalább egy tuczat bábra vagyok előjegyezve táncrendezőnek.

És ezekért cserében mit adhat az enyészet?! . . . Egy hideg, fagyos sirgódört! Brrr!

. . . Télen nem szeretnék meghalni; hideg lehet oda lenni nagyon s ide fent csupa boldogság az élet. Aztán a kis Juliet ki táncoltatná meg helyettem? . . . Aztán itt a koresolyázási saison is . . . a sok koncert . . . aztán — —

Kopogtatnak.

— Lehet! (Ki tesz ilyen bizalmas látogatást nálam? Az a haszontalan Stefi elaludt megint . . .)

Terítettét! A házmester a derék Krumpli Mihály.

— Jó reggelt s boldog újévet kívánok nagyságodnak, kívánom . . . kívánok . . .

— Tessék!

Átnyujtottam két ujdánutuj forintos czédulát. Tiszta új volt, mint a hogy a prés alól került ki. Fizetési előlegül vettem föl többet magával, hogy bizonyos tartozást törlesztek. No de mindegy ha hiányos lesz is, majd ki pótoljuk. Megérdemli a derék ember, a ki éjjelenként sokszor — — későn — — azaz . . . no, majd magamra vallok!

Mély köszönettel vagyok nagyságod iránt! szólt Krumpli Mihály mosolygó ábrázattal gyűrűven mellény zsebébe a bankókat s oly mélyet sohajtott, hogy a szilvóriumszag hozzámig eljutott.

— Nincs miért. Hát hogy vannak?

— Jól, köszönöm. A feleségem is, a gyerekek is.

dig igen rövid idő alatt, mint hullám torlata gyenge sajkát elfogja borítani elmulasztott kötelmeinek összehalmozódott tengere. Tehát soha sem szabad semmit holnapra halasztani, mert a holnapnak is meg lesz a maga terhe! Mindig az igazság világánál s az egyenes uton kell járni, mert a járatlan uton feltűnő lidérczfény mocsárba csalogat. A mocsár pedig, az erkölcs országában a pokol tornácza. És a ki szándékosan jut a pokol tornáczába: tétlenség, szenvedély, lelkiismeretlenség útján, a pokol ördögeinek készít szívében tanyát.

Azért fel munkára, fel Isten nevében!
Uj évi köszöntönk csak ez legyen épen!

Városi közgyűlés.

Mult évi decz. hó 29-én megtartott városi közgyűlés szép számmal megjelent képviselők részvétele mellett folyt le. Mindenekelőtt dr. Láng Jakab tiszteletbeli orvos és Hulinka Sándor tiszteletbeli aljegyző a törvényben előírt esküt tették le.

Az állandó választmány újból alakított, s annak tagjaival beválasztva lettek: Szathmáry Dániel, Somogyi Kálmán, Veverán József, Tamkó Bertalan, Faragó Sándor, Krizsán Károly, Püspöky Alajos, Szabó Ferencz, Tapody Tamás, Brüll Farkas, Nagy László, id. Páskuj István, Huberth József, Ruzska Ignác, Réner Albert, Ruzska István, Lukácsffy Ödön, Márkus Flórián, Barbolovics Alimp, dr. Kopp Gyula és Gámenczy Tódor.

Az állandó választmány tagjaiból pedig a pénzügyi szakosztályba beválasztva lettek: elnöknek Huberth József, tagokul: Réner Albert, Ruzska István, Márkus Flórián, Gámenczy Tódor. Püspöky Alajos és id. Páskuj István.

A helybeli rom. kath. iskolaszék azon kérelmének, hogy a városi közgyűlés, részére 10 iskolaszéki tagot válasszon, amennyiben ezen kérés az 1868. évi 33. t. cz. 117. §-ával ellentétben áll, mert a jelzett törvény a községi népoktatási intézetről szól, magát illetékesnek nem tartván, eleget nem tehetett.

A koresmailag kimérendő szesz italok után pótdíjjak szedhetése engedélyezése iránt a megyei közgyűléshez indokolt előterjesztés tétetni határozottatott.

Orosz Mária sz.-somlyói lakosnak, amennyiben ingatlan javai a szegényalap 100 frt követelését bőven fedezik, az 1326. számú tjlkból a 871. hrsz. alatti részlet tehermentes lejegyzésére az engedély megadatott.

A kir. adófelügyelőnek átirata, melyszerint a város tulajdonát képező „lobogó” vendéglő két szobájának kiépítése által fokozott haszonbér emelkedés állván be, ezen két szobából álló részre eső 250 frt bérösszeg után a házbér adó mentességet 8 évre megadta, tudomásul vétetett.

Az idegen helyről behozott s koresmailag elmérendő borok után díjak szedése iránt javaslatlétél végzett Faragó Sándor elnöksége alatt Páskuj István, Szabó Ferencz, Schönstein Ferencz és Virág Lajos kiküldtek.

Az szép. Ajánlom magamat.

Krumpli Mihály távozott, de valakivel sugdosolni hallám az ajtóban. Vajjon ki lehetett. Na, már kopogtat is.

— Szabad.

A derék Krumpliné. Ő mos reám; ügyes asszony.

— Boldog újévet kívánok, hogy erővel és —

— Köszönöm Krumpliné asszony. Fogja e csekélységet...

(Márma alig ha ebédelek Ujabb két forintot kelle elluznom az előlegről. No de majd utána pótoljuk azt, újév ugy is, azt hiszem, csak egyszer van egy évben? Krumplinénak muszáj adni, mert igen szépen mos és néha vár is a pénzért.)

Krumpliné hazalkodott.

— Köszönöm nagyságos uram nem érdemlem én azt, hanem...

— Tessék csak! Ugyan... mintha valaki nem érné fel a kilincset, legyen szives nézze meg csak. Talán a nyugalmazott őrnagy neufullandija? Krumpliné mosolyogva nyitott ajtót.

Hát uram fia! nem kevesebb mint öt apró ember rohant be rajta. Elöl a Miska, egy tíz éves piros arcú fickó. Utána négy kisebb-nagyobb mind megannyi orgonasíp. Összefogódzva mint valami lánczszem a lánczszemhez.

— Jó jeddelt kívánok! zendült fel chorusban az üdvkivánság.

Krumpliné boldog mosolylyal vezette őket elém.

— Ezek az én apróságaim, nagyságos uram. Miska! (ez a nagyobbikhoz volt intézve) kezd el csak azt a versezetet a nagyságos urnak. No kis fiacskám.

A Miska gyerek daczosan rángatta fel a vállát.

— Nem kezdem é!

— Nem hallgatsz haszontalan! Hát ugy kell beszélned a nagyságos ur előtt? szólt Krumpliné boldog zavarral. Aztán a fülembé sugta: Pedig jól tanul az iskolában és egész versezetet tanult be mára. — Széld gyerek szegény!

(— Tudom. A mult nyáron négy ablak tálbamatdobálta be kövel; két cserép legszebb „De la Griferie”-et levert a virágaim közül; az idén pedig két-

Az árvaszéki ügyiratoknak átvétele s az ujonnan választott árvaszéki iktató és kiadó részére átadásával árvaszéki ülnök Veverán József és tisztí ügyész Faragó Sándor bizatott meg.

A gör. kath. hitfelekezet iskolája részére egy öl tűzifa ajándékozottatott.

A posta igazgatóság azon intézkedése ellen, melyszerint a városunkban lévő posta hivatal részére a város forgalmi pontjaitól távol fekvő Koronka Lajosné tulajdonát képező lakhelyiséget szándékozik kibérelni a közmunka és közlekedésügyi miniszteriumhoz kérvény menesztetni határozottatott.

Bund Vilmos városi mérnöknek fizetés előleg iránti kérelme — mint későn beadott — a jövő évi február havában tartandó rendes közgyűlésre tétetett át, végre:

Egy N.-Károlytól Sz.-Somlyón keresztül Zilahig építendő helyi érdekű vasut tárgyában szükségelt intézkedések megtételére m. évi april havában kiküldött bizottság eddigi működéséről jelentést tenni felhivatott.

A ref. egyház estélye.

Mikor a szép Esmerálda menekült a torony fogságából, még csak a csuf Quasimodó rücsös nyakát is átolelte azokkal a hó fehér karokkal, melynek öleléséért más körölmények közt ezeket szórtak volna el.

Hiába, ki szabadságra vágyik, nem válogat az eszközökben. És ha az szöktetés karácsonyba történik, bizonyára Esmeráldóra nézve a megnyert szabadság volt a legszebb kriszkindli.

A ref. egyház is sietett, hogy megszerezze maga ajándékát; ámbar ő nem szabadságot, hanem „csinnal párosult biztonságot” kívánt karácsonyi ajándéknak — és ugy, a hogyan meg is nyerte azt.

Az egyház által ünnep másodnapjára (decz. 26.) ezélba vett és meg is tartott közvacsorával egybekötött estélyről akarunk megemlékezni. Nagy Lászlóné urnó fáradhatlan utánjárása és az a szöktetés karácsonyba történik, bizonyára Esmeráldóra nézve a megnyert szabadság volt a legszebb kriszkindli.

Fájdalom! „a közbejött körölmények” sokak eleibe gátat vetett. Az ég csatornái is csak egy öntöztek a nélkül is lueskos utcáinkat, mintha bizony ez akart volna lenni, a „sodók” „közbejött körölménye” az estély sikerülhetésének gátlására. De valamint az estélyt megelőzőt kétes hír, hogy az égnak könnyűi sem lankasztottak a fáradhatlan rendezőket, daczolt az emberek akaratával, a közbejött körölményekkel s a fáradtságnak meg lett a maga jutalma.

Maga köré csoportosítá, hogy a nemes ezélba való törekvéseiben segítő társai legyenek: Ajtay Albertné, Benkő Pálné, Erdőfi Lászlóné, Finger Lajosné, György Lászlóné, Halmágyi Miklósné, Halliarszky Sámuelné, Józsa Gyuláné, Nagy Ferenczné, Péntek Józsefné, Somogyi Kálmánné, Végh Mihályné és Virág Gyuláné urnókat, kik mindnyájan a legnagyobb odaadással igyekeztek, hogy minden legjobban menjen végbe.

Mint házi iányok: Bereczky Zsuzsa és Róza (Zilahról), Bartha Nina, Bund Matild, Diószegi Ilon (Zilahról), Görgy Róza, György Gizella, Gyulai Róza és Ilon, Józsa Anna, Kanyó Ilka, Lukács Giza (Görsönről), Miklósi Biri, Moldován Matild, Nagy Erzsike, Nedeczky Zsuzsa, Péterfi Nina (Zilahról), Schweinicz Anna, Szabó Róza, Zipfinger Iza és Zoltán, Gizella (Hosváról) kisasszonyok működtek közre, Naranesot és virágot Genosi Piroksa, Halmágyi Gizella, Nagy Margit, Bogdán Irma, Páskuj Margit és Szabó Tilda árultak.

Ime az urnók, kisasszonyok és kis leányok díszes névsora! Itt e nyilvános helyt mondunk köszönetet fáradtságukért s jutalmok legyen az a leendő megnyugvás mit érez az, ki jól jót tett.

Daczára mint fennebb is említők a közönség nagyrésze távol maradásának, a tánc reggelig tartott, s hogy mi tiszta jövedelmet hozott be azt olvasó közönségünk lapunk más hátsóján láthatja meg.

X.

szer vágott hátha egy bőr labdával. Igen szelid gyerekek szegény!

— No mond el fiam azt a versezetet, mert megharagzom, könyörög Krumpliné.

— Elb'ön nem a'ért se'.

— Kapsz csukrot.

— Nem ke'.

— Veszek almát.

— Nem ke'.

— Uj eszimat is kapsz.

— Egye me' a csimát, — ha csak féri mindig.

Krumpliné nagy zavarba jött.

— Én nem értem, mi lette ezt a fiut máma? Máskor olyan engedelmes! Bizonyosan beteg. Ugye beteg vagy, kedvesem?

— B'eg a kut'a, de a . . . a . . . apám a' mon'ta, hogy a mit kapok a versér' enyém le', aztán mé'is elveszi mind. Böhöhörökszihihihó.

Az bizony reá kezdte a sirást, a mit a négy apróbb meglátva, mindannyi reá kezdett kontrázni s ebből olyan gyönyörtütség conczert támadt, hogy szörnyűség.

(Itt nincs más mód, megint a zsebbe kell nyulni.

— Na ne sirjatok. Itt van egy-egy hatos csukorra aztán menjetek a templomba.

— Na köszönjétek meg szépen a nagyságos urnak. Kezet kell csókolni szépen, sorban.

Alig tuszkoltam ki ezeket, újból kopogtatnak. Tessék!

A levelhordó jött.

Kifelé mentében majdnem összeütközött a lapkihordóval. Az „előleg” ugyancsak ostromállapotba jutott. De legyen hát nekik is. Ujesztendő csak egyszer van egy évben, — hála Istennek!

Na már most csak nyugodtan vagyok. Egy balzaczon végig hevertem, hogy neki adjam magam a hírlapolvasásnak. Alig olvastam el két sort, mikor az ajtó nagy robajjal tárul fel s rajta Szellemfy Arthur rohant be. Engemet figyelemre sem méltatva egyenesen a szivardoboznak tartott. Ropogósbab Milareseim közül kiválasztott néhányat s azt, szivartárczájába helyezte; egyet pedig ajkai közé csipett, s reá gyujtott.

Szellemfi Arthur különben zseni gyerek. A „Ne-

Közgazdaság.

— A „Phönix” biztosító-társaság a közeledő évfordulat alkalmából ügynökeihez egy emelkedett hangú körölvényt boosátott ki, melyből mint közérdekeltségűt, következőket vesszük át: Mindenekelőtt kiemelendőnek tartjuk, hogy folyó évben fejezi be a társaság huszonöt évi pályafutását és negyedévszázadi működésére, nem csak a társaság tiszteletreméltó kormányzata, de annak minden egyes közege és ügynöke, megelégedéssel, eltelt kebellet büszkeséggel pillanthat vissza, minthogy ezen hosszú idő alatt magasztos hivatásának minden tekintetben fényesen eleget tett, az iránta mindig szélesebb körökben, a társadalom legkülönbözőbb rétegeiben nyilvánult bizalomnak minden időben teljes mértékben megfelelt és nem ritkán kötelezettségén túl is a nála biztosítottak érdekeit tartá szem előtt. Társaság működésének hosszú ideje alatt mindig azt tartotta legfontosabb feladatának, hogy az őt bizalmával megtisztelő közönséget minden tekintetben a legméltányosabban kielégítse, minek folytán üzletköre folyton növekedvén, a hazánkban működő biztosító társaságok között első helyet foglal el, a mennyiben nemcsak közbecsülésben reszesül, hanem üzletforgalmát, bevételeit és tőkéit a versenytársaságok egyike sem mulja felül. — A legutóbbi zár számla szerint, az összes üzletágakban következő bevételek eredményeztettek

frt 4.334.147,77 kr.	tűzdíjakban,
„ 2.160.493,05 „	életdíjakban,
„ 1.023.676,05 „	szállitm. díjakban és
„ 374.015,87 „	jég-díjakban,

összesen frt 7.892.294,24 kr., azaz

Hét millió nyolcz száz kilenczvenkétezer kétszáz kilenczvennégy forint és 24 kr. — A vagyonmérleg

ftt 5.437.508,36 krt, azaz

öt millió négyszázharminczhétezer ötszáznyolcz forint és 36 krcal záródik, mely nagy vagyon nem csak a papirosan, hanem a részletes kimutatás szerint mindig értékesíthető állam- s egyéb jöhíteli papirokban és tehermentes ingatlanokban van meg. — Ezen számok minden ékesszólásnál meggyőzőbben beszélnek és eléggé hirdetik a társaság kedveltségét, nagyságát és kétségtelen megbízhatóságát. A társaság fennállása óta részvényeseinek tőkéit mindig megfelelő gyümölcsözésben részesíté ugyan, de azt is mindig szem előtt tartotta, hogy a biztosítás üdvös eszméjének fejlesztése egyik legfontosabb feladata, ez és nem haszonlesés vezérelte, midőn a bukás szélén álló Tisza biztosító-társaság feleinek menedéket nyújtott és annak tűzkár elleni biztosításait a felek ujabbi megterhelése nélkül átvén, azokat minden megkárosulástól a biztosítási hajlamot minden megrázkódtatástól megőrizte. — Megelégedéssel constatáljuk, miszerint folyó évben bevételeink a mult éveket lényegesen meghaladják, hogy pártolóink és feleink száma folytonosan növekedik, mit nagy részben az érdemes ügynök kitartó és dicséretes buzgalommal párosult fáradhatlan közreműködésének lehet köszönni. — A Phönix összes tényezői megelégedéssel pillanthatnak vissza hosszú és dicséretes működésükre és a társaság kedvező viszonyaiban különösen annak számos biztosítottjai lelhetnek nagymérvű megnyugtatóst.

felejts-Koszorú” bájos olvasónőit szokta megrikatni verseivel s igen büszke arra, — hogy ötlet a szerkesztőségben még . . . le is szokták ültetni. (Igen finom gyerek lehet az a szerkesztő is!)

No mert tetszik tudni Szellemfy Arthurt leültetni annyit jelent, hogy ő akkor napra hivatalos az ebélnél, vacsoránál, de sőt vacsora után bizonyos szíveséget is elvár, pl. egy kis kölcsönt, vagy aláírást — nem autographia gyűjteménye számára, hanem — egy szolid váltó alá. Legrosszabb, vagy tán legjobb esetben egy kis piquet, vagy casino mellett — elnyeri pénzedet.

Szellemfy nagyot fújt és lecsapta magát egy fotelbe, haját tíz ujja közt kisimította s csak azután mondta:

— Szervusz!

— Igen örvendek! szólék.

— Képelem! szóló Szellemfy Artur keserűen. Kivált, ha figyelmzettetek, hogy máma lejárt az a bizonyos váltó. . .

— Melyik?

— Szűk memoriád van gyermek! Hát a mit nekem alá írtál.

— Ahán. És?

— Nálam voltak foglalni érte.

— És? Lefoglalták butoraidat? kérdém feszületen s már feltékenyen kezdém tapogatni a — tárczámat — Nem.

— Ezt nem értem.

— Pedig könnyű megérteni. Nálam már négyszer foglaltak az idén. Birói zár alatt van még a csizmahuzóm is. Ezt sajnálom. . .

— Mit? A csizmahuzót?

— Dehogy. Hátha én most ki nem egyenlitem a tartozást, ugy a te nyakadra jönnek foglalni. Ma új év van. Ma járt le. . . hisz tudod?

— Barátom ez — furcsa! Mennyi is az a bizonyos összeg?

— Csekélység! szól Szellemfy Artur fitymálva: ugy tudom százhusz forint, a késedelmi kamatokkal együtt.

— A késedelmi kamatokkal együtt? No az nem sok? (Épen kifutja az előlegről; még marad talán ebédre is — kettőnknek.) Tehát menjünk — fizetni!

Hireink.

— **Lapunk** bel- és külmunkatársai úgy szintén összes előfizetőink fogadják e helyen szíves köszönetünket a múltért, legforróbb ujévi üdvözetünket a jelenben.

Szerkesztő.

Midőn lapunk ez első számát előfizetőink becses figyelmébe ajánlanók s szíves pártolásukat jövőre is kikérnök, még egyszer felkérjük mindazokat, kik a multtól akár előfizetési, akár hirdetési díj hátralékban vannak: szíveskedjenek tartozásaikat kiegyenlíteni, hogy számláinkat mi is kiegyenlíthessük. Megjegyezni kívánjuk, hogy az új év ez első számát minden volt előfizetőinknek megküldjük s a lap vissza nem küldését újabb megrendelésnek tekintjük.

— **A sz.-somlyói ref. egyház** javára rendezett mulatság jövedelméről készített számadás és a szíves adakozók névjegyzékének kimutatása, tárgyhalmoz miatt lapunk jövőszámában lesz közölhető.

— **Ő császári és apostoli király Felsége, a tasnádi görög szert. kath. templom helyreállítására, száz forintnyi segílyt méltóztatott magánpénztárából legk. adományozni.**

— **A sz.-somlyó önk. tűzoltó egyeslet** évi rendes közgyűlését 1885. évi jan. hó 4-én d. u. 2 órákor tartja meg a városház tanácstermében, melyre az alapító, pártoló és működő tagokat tisztelettel meghívom. Sz.-Somlyón, 1884. decz. hó 31. Virág Lajos főparancsnok.

— **Mai számunkhoz** mellékelve veszik olvasóink a Franklin-Társulat kiadásában megjelenő hírlapok előfizetési felhívását. Ez utóbbiak között a legrégibb az immár 32-ik évfolyamát élő „Vasárnapi Ujság“, mely nagy képes hetilapnak, az olvasó közönség e kipróbált házi barátjának, jövőre legjobb ajánlása, képeinek évről évre szaporodó száma és szebb kivitelei mellett, kiváló irodalmi erők által kiállított, folyvást növekedő változatos tartalma, mely teljesen fölöslegessé teszi a magyar közönségnek hasonló külföldi lapok járatását; míg társalapja a „Politikai Ujdonságok“ a politikai heti események gondos és hű összeállítását adja s képes gazdasági mellékklappal van bővitve. — A „Képes Néplap“ a legolcsóbb hetilap, a kevésbbé vagyonosok vasárnapi ujsága, tanulságos és mulattató tartalommal, s a politikát tárgyaló rendes rovattal; ezek kiegészítője a „Világkronika“ ozimű képes melléklap, mely eddigi rovatai mellett újévtől nagyobb elbeszéléseket és regényeket is fog közölni és a mely hetiközlőnynek ép úgy, mint a „Képes Néplap“-nak ára, félévre csak 1 frt. Ugyanez iv tartalmazza a „Fogtudományi Közlöny“ szaklapnak előfizetési felhívását, továbbá a Franklin-Társulat könyvkiadványainak jegyzékét.

Irodalom.

— A magyar gentry lapja a Szemle. A „Szemle megindításakor kijelentettük, hogy kizárólag a legelőkelőbb urt osztály számára szerkesztjük lapunkat oly czélból, hogy a magyar nemességnek, a gentrynek érdekeit támogassuk első sorban. Reméljük, hogy a magyar gentrynek minden tagja méltányolja és előmozdítja törekvésünket. Társadalmi és irodalmi közleményeink érdekességét azzal növeljük, hogy minden, valamint sport közleményeinket is a legelőkelőbb osztályok tagjainak tollából adjuk. Gazdasági rovatunkban pedig vállalat-terveket, eszméket és hasznos apróbb ismertetéseket adunk. Általános szemle és Nővilág rovatunkban csakis időszéri és érdekes eseményeket közlünk. Ezeken kívül a Szemle minden száma szép képeket hoz. A Szemle a nemzeti önállóság az ősi erkölcsök, a hazafiúi erények előmozdításának hirdetője kíván lenni. E czélok elérhetésének előmozdítását az igen tisztelt olvasók intelligensebb részéről várjuk. Reméljük, hogy

— Még egy perczeire kérlek.
— Nos?
— Tudod-e, hogy összegyűjtött költeményeim ma holnap elhagyják a sajtót?
— Nem tudom.
— Hát nem olvastad a lapokban?
— Nem.
— Ezek a szerkesztők igen hanyagok, No, majd ellátogatok a szerkesztőségbe. Hiszem, hogy te is előfizetsz reá?
— Mennyi az?
— Diszkótésben kérde? —
— Nem, csak szimplán.
— Két forint.
— Ugy hát vaskos kötet lesz?
— Husz iv, velinapíron diszes első betűkkel. Aztán Jankó fogja az illusztrációkat hozzá elkészíteni. Tudod igen sokba kerül!
— Tudom; itt van két forint. No én megyek fizetni.
— Kérlek én is veled mehetek.
— Szükségtelen, minek fáradnál! (Mára magam akarok ebédelni és vacsorálni.)
— Csak látom, hogy te önzetlen barát vagy! szolt Szellemfy, zsebre rakva a két forintot. Tehát isten veled!
— Szervusz gyerek! Mikor lesz megint szerencsém?
— Majd ha a kötet kikerül a sajtó alul. Akkor személyesen hozom el a tiedet!

No akkor lesz, akkor sohasem látom többé! Ma éppen tízedszer fizetek elő arra a kötetre. De így legalább nyugodtan leszek egy pár hóig.

Hanem most már egy perczig sem maradok itt-hon. A jövő évben pedig magam is elindulok — gratulálni.

Addig pedig: „boldog újévet!“

a hazafiasan gondolkodó előkelőbb közönség e törekvésünket támogatni fogja, különösen ma, midőn annyira utalva vagyunk az összetartásra! A főrendiház reform kérdésében mi pendítettük meg először ama népszertű eszmét, hogy a megyebeli magyar nemesség válasszon a főrendi házba egy-egy követet életfogytiglan, kik mint ilyen főrendi tagok képviseljék a magyar gentryt a felsőházban. Eddig irtak a Szemlébe: Balázs Sándor, Bárczay N., Barcsay János, Beniczky Gy., gr. Bethlen N., Buda Ádám, Chernel István, főt. Dvorzák János, gr. Eszterházy Pál, dr. F rkas Mihály, Hanvay Zoltán, Kállay A. báró Kemény Béla, dr. Koroda Pál, Lakatas Károly, gr. Majláth K., Migazzy Vilmos, Majthényi László, Mikszáth Kálmán, báró Nyáry Gyula, Orczy Gyula, Porzsolt Kálmán, dr. Prém József, Reviczky Gy., Szentiványi E., L. i. gr. Teleky Sándor, Vajda János, ifj. br. Vay Miklós, gr. Vay A. ifj. gr. Zay Miklós stb. A Szemle negyedévre 2 frt 50 kr., félévre 5 frt. A szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lövész-utca 5. — Gr. Zichy Imre, gr. Kreith Béla szerkesztő-kiadók.

— Minden vadászt és sportmant érdekelni fog ama ujdonság, hogy a gr. Zichy és gr. Kreith által szerkesztett Szemle (Budapest, Lövész-utca 5.) mostantól kezdve a sport minden neméből érdekes közleményeket és képeket ad. A még nyomtatásban meg nem jelent „Vadász ismerettár“ (Lexikon) szövegének ismeretterjesztő legérdekesebb részeit és illusztrációit a Szemle fogja közölni. Ezeken kívül a Szemlelben a sport minden neme u. m. athletika, torna, evezés, kerékpározás, korcsolyázás stb., továbbá löversenyek, üggetőversenyek, lovas vadászatok, agarászatok, vízslaversenyek, vadtenyésztés, vadóvás, vadászból tenyésztés és idomítás, ragadozó vadak irtása, bel és külföldi érdekesebb vadászterületek és vadászatok ismertetése, halászat, a horgász sport és minden érdekesebb sport ismertetve lesz. — Végre sport szemlét ad a Szemle az összes bel- és külföldi lapok nyomán. A Szemle ezeken kívül irodalmi, társadalmi és gazdasági közleményeket is ad, úgy hogy a Szemlére előfizető vadász és sportsman családjá is élvezettel olvassa a lapot. A Szemle előfizetési ára félévre 5 frt, negyed évre 2 frt. 50 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest Lövész utca 5 sz. Szerkesztők és kiadók gróf Zichy J. és gróf Kreith Béla.

CSARNOK

Báthori árnya.

— R E G E. —

(Folytatás.)

5) „Bátor“ magaura.

Vége már a gyásznak, — koszoruk borítják
A csatákra edzett jó lovagnak sirnját
„Bátor“ végbucsnja elhangzott felette,
Sirvirágait rá gyászos nő hintette.

Hullottak virágok a tündér ujjakról,
Egy-egy csillogott is szemeharmatától.

Hogy a végmegvállás kiúja megtöressék
Itten kötöttem meg az örök szövetség, —
Az a frigy, a melyet föl nem bonthat senki,
Mig a két kebelben a szív fog dobogni.
Igy a gyászt levetvén rárakták a hantra,
S meuegyzős virágot tűztek nász ruhákra.
Mint meueyasszonyos ház, ugy maradt a várak,
Honnan „Bátoréknál“ nászszeregre várnak.

Nem sokaig várnak itt van . . . itt a násznép,
Kapuján a várnak lárna nélkül átép.
Mégis feltűnő, hogy nincs örömrivalgás,
Szokásként nem ujjong sem a násznép sem más.
Az örömszüléknak se hire, se hamva,
Kik a boldog új párt fogadnak a lakba.
Hej! mert zsarnok önkény — ez történt sokakkal —
Rég elvette élük nem kis birtokukkal.

Igy Badacs s Ilos lett ő helyettük, nem más,
A kik rájuk adják — kölcsönként — az áldást.

E derék pár hálás keze hozta rendbe
Az ormótlan bástyát ez örömmünnepre.
Mért van hát e bástya rakva koszorúkkal,
Mért fölczimerebbe a sárkányfogakkal:
Könnnyen eltalálja a ki arra gondol,
Két rokon-kebelben, hogy a hála lángol.

A kis öcs is utra kelt a mennyegzőre . . .
Alig ismer rá az elhagyott mezőre.
Csendesen folyó viz mossa azt a sánczot,
Melyről bátyja nem rég vívott érte harcztot.
S mit hall? — hogy nincs többé sárkány a vidéken! . . .
Majdnem visszavágyás gerjedt föl szívében.

Tán titkolta, vagy e vágy nem támadott fel
Mert dícsérni meg nem szűnik a lápos-helyt:
A megmentett barmok rajta mint hízta meg, —
Merre a szem ellát bántatlan legelnek.
S már lakásuk is lesz, épül nyakra-főre,
E lakásba száll a jószág minden őre.

Ilvesmit beszélt el lelkesülten olykor,
Mig zsi bongás közt folyt s tartott a vidám tor.
Bár ez nem szakad meg, sőt kezd vetekedve
Több lovagnak még most felgyuladni kedve:
Mit talált Ilos ki? . . . Megkísérlni öcsesét
Mit szói, ha a bérczről, hol még nem volt, néz szét?
Hadd láthassa egyszer azt a volt lakó helyt,
Honnan sárkány-harczra bátyja és a nép kelt.

„Bátor is“ akarván rábeszélni arra,
Öcsesét, hogy maradjon a testvéri karba':
A közel-rokonság gyors lovakra ülven,
Fölsikamlott egyben a hegyek gerinczén.
Egy lélek sincs most fönt az apró lakokban,
De az oldal-erdő dugszádag vadakban.

Melyek egy-egy sarkán a kiirtott helynek
Mintegy ingerkedve olykor átszökkelnek.
Mintha levele lennék az időt a melyben,
Újra bixton élnek és örökségükben.

Hej, pedig nem így lesz! Bár az emberek lent
Nem rettegve sárkányt, nem találva ellent,
Biztosítni szállást völgyben készülődnek;
Ura lesz, a mint volt a nagy reugetegnek,
Melynek tarlott ormán vizsgálódva néz . . . jár
▲ vidám rokonság közt a boldog új-pár.

Szemlegettetés közt így-ugy tervezgetnek,
„Bátor“ így szól végén a sok tervezetnek:
„Más mi lenne e nap örökös emléke,
Mit megemlegethet e táj nemzedéke,
Mint az, hogy a mely tájt végkép megszereztünk,
Emberséges módon osszuk meg közöttünk?!

Megmarad Badacsnak, megmarad Ilosnak,
Mely tájt északoshelyt kis pataksák mosnak,
Déltre és keletre és nyugotra, melyre
Széles völgyek vannak s apad a tó medre:
Birja a derék nép, mely köve te léptem,
Mig a szörnyeteggel küzdelemre léptem.
A számos hegyhátat is lentebb — az aljon
Birhatja, de bennök engem is ur aljon,
Az egész „Berektő“ másik vízvidéken
Kis öcsémre száll most nyert örökségképen.
Egyedül e b é z e z e t tartom ugy magamnak,
Hogy engem tekintsen rajta bárki urnak.

S mindez nászajándék legyen a szívemmel;
Szívem szép szerelme im, tölem fogadd el!

Igy szólott miközben hölgyét átölte,
Aztán visszatérnek gyorsan mind a völgybe.
És meghozzák a hirt s elmondják azoknak.
Kik mennyegzős torban még folyton vigadnak;
Mely hirre szívükből az öröm s a hála
Ujjongás közt szállt fel a nép ajakára.
Versenyezve fognak ütni mind lakást ott,
Hol békés birtokra nyernek biztosságot.
S most folytatva ott fent végződött be a tor,
A hol lett jövőben magaura „Bátor.“
(Vége köv.)

T A P O D I T A M Á S.

Emlékeim.

Irta P. Szathmáry Károly.

(Folytatás.)

Épen midőn javában panaszkodtunk egymásnak,
egy középkoru előkelő asszonyság lép be s miután
nem tudom mire pränumerált, azt kérdi Szilágyitól:
„Ugyan kérem a szerkesztő urat, nem tudna valami
nevelő féle embert, a ki az én Ödön fiamat az 5-ik
gymnasiumra elkészítené.“

— De hogy nem — mondá Sándor — épen
itt van Szathmáry ur, a ki ilyen — eldicsért engem
ugy, hogy magam is pirultam belé.

Csakhamar megegyeztünk. B . . . né asszony-
ság egy igen tehetős föld és házbirtokosné szállást,
kosztot és havonként 12 frtot ígért Ödön fia neveléséért. Természetes, hogy elfogadtam. Én már 14 éves korom óta nevelősködtem; mindig voltak tanítványaim és eléggé megvoltak vele elégedve a szülők is. Igaz, hogy például a zilahi 10 tanítványomért egész évre husz forintot kaptam bankóban!

Ő nagysága bemutatta tanítványomat Ödön urfit is. Roppant szemtelen arcz volt, sunnyi tekintettel, — lehet csak a nevelői iránt való ellenszenv tette ily visszataszítóvá, mert később igen szép fiúnak találtam.

— Csak hogy ezen fiuval egy baj van — mondja ő nagysága a mint az urfi kiment — ezen a fiun már sokan kifáradtak, nem tudom, fog-e sikerülni a dolog önnek? A tavalyi nevelője már kötéllal is verte, még sem boldogult vele.

Én megkísértem — mondok — de egy feltétel alatt. Ez az, hogy nagysád ne szóljon a kezem alá akármit lát, vagy hall egy álló hétig.

Szívesen megígérte s én átköltöztem. Nem sok dolga volt a hordárnak velem, — egyszerre elhozhatta egész fölszerelésemet.

Ott voltam már egy napig, Ödön urfi néha benézett, de nem jelentkezett a tanulásra. Én tovább dolgoztam, vagy közönyös tárgyokról beszéltem vele, — egy szóval sem emlékeztettem a tanulásra.

(Felyt. köv.)

4799—1884.

tlkvi sz.

Jelentése a keblti telekhivatalnak, mely mellett az özv. Váradí Mihályné javára Vizi Ferencné szül. Barna Róza ellen 4194/884. sz. a. elrendelt árverés hirdetményének kézbesítéséről beérkezett vevényeket az ügyiratokkal együtt elő terjeszti.

V é g z é s :

Ezen jelentés folytán, tekintve, hogy az árverési hirdetmény az érdekelt feleknek szabályszerűen kézbesítve és a kitűzött árverési határidő kelőleg közhirrre téve lett: a végrehajtási ügyiratok a 4194—1884. sz. alatti végzéssel jövő 1885. évi január hó 15 ik napjára a telekhivatalba kitűzött árverésnek Faragó Sándor ügyvéd vagy helyettese közbejötve mellett leendő foganatosítása tekintetéből Márkus Gusztáv bírósági végrehajtóhoz kiküldetnek; eljárási jelentése beavatván.

Miről végrehajtó ügyvéd és a bírósági végrehajtó előbbeni az árverési hirdetménynek a helyi lapban leendő közhirrre tétele iranti figyelmeztetéssel egyidejűleg értesítettnek.

Kir. jbiróság. mint tlkvi hatóság Sz.-Somlyón, 1884. decz. 22.

D O B O L Y I,
kir. jbiró.

6,—1—1.

HIRDETESEK

3023—1884.

tlkv. sz.

Árverési hirdetmény.

Báró Bánffy Dánielnek a néhai Ilyés András örökösei: Ilyés András és Ilyés Mihály elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 9 frt tőke, ennek 1874. évi okt. hó 15-től járó 6% kamatai, 27 frt 50 kr perbeli, 6 frt 50 kr végrehajtási, 10 frt 80 kr árverés kérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül 1885. évi február hó 23-ka d. e. 10 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Goroszló község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapítatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is végrehajtást szenvedő örököstől a goroszlói 106. tjkvben még jelenleg is a néhai öreg Ilyés András nevében álló következő ingatlanok tartozékostól egyes részletekint; u. m.

a) 167. sz. a. belsőség a 92. számú házzal udvarral és kerttel 290 frt kikiáltásiár mellett.

b) 576. sz. a. szőlő kikiáltásiára 28 frt.

c) 684. sz. a. dézma váltságos szőlő kikiáltási ára 22 frt.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltásiár tizszáztóljárt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó újabb egy hónap alatt, mindenkori 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó-mint letétbivatalnál az újabb letétkezelési szabály rendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Goroszló községi előjáróságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1884. nov. 29.

DOBOLYI,
kir. jbiró.

2.—1—1.

Száz arany-frank jutalomdíj a gyűjtők részére!

Komócsy József ujsága

„HIRMONDÓ”

politikai, ismeretterjesztő, gazdasági és mulattató képes néplap.

Megjelenik minden vasárnap 12 nagy oldalon szép képekkel.

Előfizetési ára egy negyedévre csak 1 frt.

Gyűjtők részére 100 arany-frank jutalomdíj van kitűzve, melyből aki legtöbb előfizetőt gyűjt, 50 arany-frankot nyer; az utána következő 30 arany-frankot; az ezután következő 20 arany-frankot.

A jutalomdíjak — tekintet nélkül az előfizetők számára — azoknak, kik legtöbb előfizetőt gyűjtöttek, kiadatnak.

Ha valaki öt előfizetőt gyűjt, az a *Hirmondóból* egy tiszteletpéldányt is kap.

Az előfizetési pénzek legkésőbb 1885. január hó 4-ig ily cím alatt küldendő:

A *Hirmondó* kiadóhivatalának Budapest, egyetem-utca 4. sz. a.

Ajánljuk a *Hirmondót* mindazoknak, akiknek nincs idejük, hogy mindennap végig olvassák a nagy lepedő-ujságokat; mert a *Hirmondó*ban minden vasárnap megtalálják röviden és világosan mindazt, ami a hazai és külföldi politikában történik; tudósításokat hozunk az országgyűlés minden üléséről. Ismeretterjesztő és gazdasági rovatunkban közlünk hasznos utmutatásokat, míg lapunk mulattató részében szép képek mellett érdekes történeteket, verseket talál az olvasó.

A budapesti és az ország minden vidékén történő eseményeket hírvonatunk közli. Ugy szintén a piaci árakat és az ipar állását is ismeretjük.

Budapest, 1884. december 3.

Komócsy József s. k.,

a *Hirmondó* tulajdonosa és szerkesztője.

Jó mulatságot, igazi nemes élvezetet szerezhet

mindenki ingyen,

ha a

„Képes Családi Lapok”

kiadóhivatalához küld egy mutatószámért, melyet a kiadó kívánatra bárkinek bérmentve megküld.

A legolcsóbb, legkedveltebb szépirodalmi lap külön díyatlappal és könyvalaku regénymelléklettel.

Erdekes és válogatott olvasnivalók a legjobb íróktól. — Minden számban pompás képek.

Előfizetési ár: Egész évre 6 frt — kr.

Félévre 3 frt — kr.

Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala

Méhner Vilmosnál, Budapest, papnövelde-utca 8. sz. 4—1—3

3280—1884.

tlkv. sz.

Árverési hirdetmény.

Br. Bánffy Dánielnek a néhai Bálint Ferenc örökösei elleni végrehajtási ügyében a folytatolagos bírói árverés, 13 frt 40 kr tőke, ennek 1874. évi okt. hó 45-től járó 6% kamatai 40 frt 98 kr perbeli, 7 frt 40 kr végrehajtási, 6 frt 50 kr előző árveréskérési, 30 frt 99 kr foganatosítási, 6 frt 40 kr sorrend tárgyalási, 5 frt 50 kr jelen árverés kérési és a to-

Előfizetési felhívás

„GONDÜZŐ”
szépirodalmi hetilapra.

Midőn ezelőtt negyed évvel lapunkat megindítottuk, programunkban hangsúlyoztuk, hogy csak oly műveket fogunk közölni, melyek az olvasó szellemét emelik és nemesítik, — igyekezni fogunk, hogy lapunk minden művelt magyar család nélkülözhetlen olvasmányává váljék és azt minden anya bátran adhassa serdülő leánya kezébe.

Nem kimélve semmi költséget, nem rettenvén vissza semmiféle áldozattól, minden törekvésünket oda irányoztuk, hogy kiadott programunkat híven teljesítsük, és most egy évnegyed múlva bátran hivatkozhatunk rövid, de már is nyomot hagyó multunkra, és önérzettel terjeszthetjük elő eddig megjelent számunk tartalmát:

Regények: „Székely támad, Székely bánja” történelmi regény P. Szathmáry Károlytól „Izsák”

elsőrangú íróink által támogatva, ezéül tűzte ki magának, hogy bármily áldozatokkal is folytatni fogja az erkölcs és szellem nemesítésének magasztos feladatát.

Az összes hazai sajtó nyilatkozata szerint a „Gondüző” szépirodalmi hetilap első rendű eredeti regény-tartalmát, csinos kiállítását és olcsó árát tekintve, páratlanul áll irodalmunkban.

A „Gondüző”-ben a család minden tagja megtalálja a maga olvasni valóját, mert a lelket és erkölcsöt nemesítő regényeken kívül, helyet találnak az ismeretterjesztő közlések, a humor, elmésség és szórakoztató cikkek. A rózsaszín borítékon „A magyar gazdaszony” című állandó rovat a család, konyha és kert számára hoz nélkülözhetlen és hasznos tudnivalókat, havonként egyszer kimerítő divattudósítást, azonkívül pedig adomákat és talányokat, melyeknek helyes megfejtésére minden számban tetemes értékű jutalmat tűztünk ki.

Habár eddig a kezdés nehézségével kelle is küzdenünk, azért lankadatlanul fogunk arra törekedni, hogy a legjobb írókat egyesítve magunk körül, lapunkat a tökély legmagasabb fokára emeljük.

A „Gondüző” újévi számában egyszerre három eredeti regényt kezdünk meg: Tolnay Lajostól „Az új főispán”, Vértessy Arnoldtól „Csiricsári Bertalan ur ő méltósága” és Margitay Dezsőtől „A végzet” címűeket. Azonkívül elbeszéléseket, humoreszkeket, költeményeket és rajzokat a legkiválóbb hazai íróktól.

Rendületlenül meg fogunk maradni eddigi programunk mellett és kérjük hazai irodalmunk pártolnő nem csupán 156 ivnyi eredeti regényt, beszélt, költeményt, e mellé nem csupán 25 ivnyi szórakoztató olvasmányt adunk évenként csekély 6 frtéért előfizetőinknek, hanem megválogatva, a legjobb írók legkiválóbb munkáinak tárházává igyekszünk tenni azt a 156 ivet, melyek bekötte 15 kötetet adnak és mindenkorra megfogják tartani becsét, a 25 ivnyi borítékon pedig a vegyesek egész tarka világát igyekszünk egyesíteni.

A „Gondüző” megjelen minden vasárnap sürűen nyomtatott három iven, félivnyi színes borítékkal.

Előfizetési ára:

Egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Rendkívüli jutalom:

Hogy t. előfizetőinknek minden irányban kedveskedhessünk, elhatároztuk, hogy nem kimélve semmi költséget e téren is a lehető legnagyobb áldozatot hozzuk és oly szerenés helyzetben vagyunk, hogy hirnőves hazánkfia Munkácsy Mihálynak

„A bus betyár”

című, kitűnő eredeti olajfestményét kizárólag előfizetőink számára sokszorosíthassuk.

E kép aranyozott barokk kerettel együtt 110 cm. széles, 84 cm. magas, és azt előfizetőink csekély 6 frt árán megrendelhetik. Budapest, kívül lakó előfizetőknek ezen kívül 1 frt csomagolási díjat kell fizetniük.

E képet mindegyik előfizető — még a negyedéves is — azonnal megkaphatja, mihielyt az illető előfizetési összeget beküldi. Mutatószámokat ingyen és bérmentve küldünk mindenkinek, kik eziránt alulirt kiadóhoz fordulnak.

Gyűjtőknek 10 előfizető után 1 tiszteletpéldányt adunk.

Az előfizetési összegek legkezebbesen postautalványon küldendők a „Gondüző” kiadóhivatalába:

Székely Aladár,

a „Gondüző” kiadótulajdonosa. Budapest, VII. Dobuteza 14.

Utánnyomást nem díjazunk.

A szilágy-somlyói nyomda-részvénytársaság. 1885.

vábbi költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül 1885. évi jan. hó 20-ka d. e. 10 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Goroszló község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapítatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is végrehajtást szenvedő örököstől a goroszlói 60 tjkvben még jelenleg is a néhai Bálint (Ferencz) Ferencz nevében álló 63. sz. a. beltelkes ház, továbbá a 358., 432., 822., 937. és 1146. sz. a. külső földek tartozékostól együttesen 785 frt 50 kr. kikiáltási ár mellett.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszáztóljárt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét melybe a bánatpénz is beszámítandó újabb egy hónap alatt, mindenkori 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó-mint letétbivatalnál az újabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Goroszló községi előjáróságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság Sz.-Somlyón, 1884. november 29.

DOBOLYI,

kir. jbiró.

3—1—1.



társadalmi regényt Kazár Emil-től; „Palkó vitéz” humoros népregegy Margitay Dezsőtől; „A paraszt gróf fia” Sziklay Jánostól, „Ki lesz az örökös?” Hartmann-Plöntől. — Elbeszélések és rajzok: „A megfejtelt család” elbeszélés P. Szathmáry Károlytól, „Egy magyar ördög” regényes korrajz és „A Club” csevegések a megyei életből Mikszáth Kálmántól; „Karácsonyest a tengeren” igaz történet Balázs Sándortól. Azonkívül költemények: Komócsy Józseftől, Kiss Józseftől, Reviczky Gyulától Léway Sándortól, Benedek Aladártól stb.

E szerint munkatársaink az irodalomban jól ismert tisztelt nevek, kiknek legnagyobb részével találkozunk a Kisfaludy- és Petőfi-társaság fölőlvásó ülésein.

A „Gondüző” tehát az egyedüli szépirodalmi lap hazánkban, mely kivétel nélkül